

احمد ناطق نوری دارفانی را وداع گفت
خدا حافظ رئیس بزرگ
۲۸ سال فعالیت در فدراسیون بوکس باعث شد ناطق نوری
به یکی از ماندگارترین مدیران ورزشی ایران تبدیل شود

بدون تغییر ساختار و پذیرش اشتباهات هیچ تحولی در فوتبال ایران رخ نمی‌دهد

عذرخواهی، کسب و کار پررونق

◀ آمار دور از انتظار یوزها؛ دو سال بدون برد مقابل تیم‌های برتر جهان

درگاهی اصول فوتبال را هم بلد نیست

نصرتی: شاهد بدترین شکست‌های تاریخ فوتبال هستیم

کاروان ایران در بازی‌های آسیایی
و آخر هفته درخشان

باران مدال

- ◀ ورزشکاران ایران در روز پنجم و ششم ۳ طلا، ۹ نقره و ۵ مدال برنز به دست آوردند
- ◀ کبده زنان و مردان در آستانه صید طلا
- ◀ شوک به دوومیدانی با حذف محیطی زاده
- ◀ تیراندازی بالاخره در ناگویا مدال گرفت

استقلال یک مدل زیبای
تحول‌گرایی برای تیم ملی است
**راهی که سهراب رفت
اما قلعه نویی نرفت**

میانگین سنی پرسپولیس
در شش بازی؛ ۲۹ سال و ۵ ماه
**جوانگرایی با شیب
نامحسوس**

سرمقاله

نیاز جدی فوتبال

مجیدسلطانی

خبرنگار

جواد خیابانی در برنامه اینترنتی در مورد تغییری ضروری در تیم ملی فوتبال صحبت کرد. از نظر او این تغییر، لازم و حیاتی است و باید بسیار سریع انجام شود.

دوست خوب ما در مؤسسه ایران که اجرای جشن شماره ۸۰۰۰ ایران ورزشی را در حضور ستارگان نامدار ورزش ایران به عهده داشت، باید به یک تغییر پیش از این مورد خاص اشاره می‌کرد. تغییری که به آینده و سرنوشت فوتبال گره خورده است. اجازه بدهید به چند نکته اشاره کنیم:

۱- مدت زیادی از ماجرای پرسر و صدا و پرحاشیه هدایت ممبینی نمی‌گذرد. انتخاب او توسط چه ارگانی صورت گرفت؟ تصمیم‌های درست و نادرست او به مدیریت کدام فدراسیون برمی‌گردد؟

ممبینی پس از ماجرای عجیب معرفی نماینده باشگاهی ایران به آسیا کنار رفت و همه در نهایت عزت به کار خود ادامه دادند.

ماجرای هتل‌های ترکیه را یادتان هست؟ پرونده پول‌های عجیب و اضافی که برخلاف عرف، از حساب مسدود شده فوتبال ایران در فیفا برای اتاق‌های هتل پرداخت شد. پرونده برملا شد؛ اما مانند ماجرای قرارداد ویلموتس و موارد متعدد دیگر، به جایی نرسید چون مشمول گذر زمان شد.

۲- شکست‌های اخیر تیم‌های امید و ملی، دل همه هواداران ورزش را به درد آورده است. هزینه فراوانی که برای تیم امید شد، لیگ را تعطیل کردند، تیم امید با هزینه بالای ۵۰ میلیارد تومان به ژاپن رفت (و مشخص نشد کدام کارشناس به سفر این تیم به بازی‌های آسیایی رأی داد) و بعد هم حذف شد. این شکست را در کنار شکست معتاد تیم ملی مقابل ازبکستان قرار دهید. این شکست‌ها نتیجه رها شدن فوتبال ماست. برنامه‌ای که وجود ندارد و در پیچه یا حتی روزنه‌ای که به آینده باز نیست. هواداران ورزش بخصوص فوتبال هیچ آینده‌ای برای این رشته متصور نیستند و این دقیقاً همان نکته‌ای است که دوست ما جواد خیابانی باید ببیند و روی آن دقیق شود. پیش از تغییر روی نیمکت تیم ملی، صاحبان چند صندلی مهم در این فوتبال باید بروند تا شاید خون فوتبال به جریان بیفتد.

دست فدراسیون را تا خرداد باز می گذارم

استعفای عبیدی از هدایت تیم امید

تیم امید ایران پس از حذف در مرحله گروهی بازی‌های آسیایی ناگويا، صبح امروز به ایران بازگشت. حسین عبیدی بلافاصله پس از بازگشت به ایران، در فرودگاه در جمع خبرنگاران حاضر شد و درباره عملکرد تیمش و دلایل این ناکامی صحبت کرد. او با اشاره به مشکلات مربوط به در اختیار داشتن بازیکنان و برنامه‌ریزی اردوها، تأکید کرد که با وجود تمام این مسائل، تبعات فنی شکست سنگین برابر کره شمالی را می‌پذیرد. عبیدی که از این شکست به عنوان یک بازی «غیرمتعارف» یاد کرد، گفت پیش از حضور در مسابقات نیز بحث استعفا مطرح بوده اما در نهایت کادرفنی ترجیح داده تیم را تنها نگذارد. سرمربی تیم امید همچنین اعلام کرد با استعفای خود، دست وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک را برای تصمیم‌گیری درباره آینده این تیم تا خردادماه باز می گذارد.

عبیدی در خصوص عملکرد خود در فوتبال پایه ایران گفت: «ما تلاش‌مان را در این چند سال انجام دادیم، حدود ۵۰ بازیکن به تیم ملی معرفی کردیم که الان در ترانسفر مارکت حضور دارند و کارشان را انجام می‌دهند و باشگاه‌ها هم حق دارند و هزینه زیادی کرده‌اند اما تمام این تبعات به گردن من است و من از همین‌جا از خانواده بزرگ ملت ایران و خانواده همکارانم و خود همکارانم عذرخواهی می‌کنم. بحث آخر این است که ما قبل از آمدن می‌خواستیم استعفا بدهیم چون اصلاً شرایط آمدن نبود، اما بین اینکه خودمان را انتخاب کنیم و یا تیم را تنها نگذاریم، تیم را انتخاب کردیم. در جلسات آخرین روزها هم بحث همین بود که باید بین خودمان و تیم ملی، یکی را انتخاب کنیم. در هر صورت این اتساق افتاد اما الان من دست وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک را باز می‌گذارم که بنیواند تا خردادماه کاری را انجام بدهند که باید انجام دهند. در هر صورت تا خردادماه هم شرایط همین است. شما بازیکن نخواهی داشت، تمرین نخواهی داشت و ممکن است بعضی از بازیکنان را ندهند، چون بازی‌ها تا تیر ماه ادامه دارد. شرایط در سالیان گذشته و دهه‌های گذشته هم همین بوده و شاید یکی از بحث‌ها در خصوص اینکه تیم‌های المپیک نمی‌توانند نتیجه بگیرند، همین ناهماهنگی‌ها و برنامه‌ریزی‌ها است و امیدوارم این مسأله تا خرداد ماه حل شود.»

تأثیر شکست مقابل ازبکستان روی رده ایران در فیفا

پیروزی ۳ بر یک ازبکستان مقابل ایران در فرغانه، علاوه بر پایان موفقیت‌آمیز نخستین تجربه این تیم با کاتیک جدید فابیو کاناوارو، تغییر مهمی در رنکینگ زنده فیفا ایجاد کرد. ازبک‌ها با کسب ۶.۸۳ امتیاز، مجموع امتیازات خود را به ۱۴۱۶.۵۶ رساندند و از رتبه شصتم به رده پنجاه‌ونهم جهان صعود کردند. این صعود به ازبکستان اجازه داد از قطر عبور کند. قهرمان دو دوره اخیر جام ملت‌های آسیا با ۱۴۱۱.۰۶ امتیاز به رتبه شصتم رفت و حالا شاگردان کاناوارو بالاتر از این تیم قرار گرفته‌اند. ازبکستان که پس از نتایج جام جهانی تا رده شصتم عقب رفته بود، با شکست یکی از تیم‌های بالای جدول آسیا بخشی از امتیازات از دست‌رفته خود را جبران کرد. برنده شدن ازبکستان، به همان اندازه هم برای ایران هزینه داشت. شاگردان امیر قلعه‌نویی با این شکست ۶.۸۳ امتیاز از دست دادند و مجموع امتیازاتشان را به ۱۶۰۳.۰۱ رسید. ایران فعلاً رتبه بیست‌ودوم جهان را حفظ کرده، اما فاصله‌اش با تیم‌های تعقیب‌کننده به‌شدت کاهش یافته است.

دانشجویان، میهمان تمرین ملی پوشان

تمرین روز گذشته ملی پوشان در زمین چمن دانشگاه فرغانه برگزار شد و ۷۵ دقیقه به طول انجامید. در این جلسه تمرینی، بازیکنانی که پنجشنبه مقابل ازبکستان به میدان رفته بودند، برنامه‌های ریکاوری را زیر نظر اعضای کادر فنی انجام دادند تا روند بازگشت به شرایط مناسب جسمانی را پشت‌سر بگذارند. سایر بازیکنان اما تمرین متفاوت و پرفشاری داشتند. این گروه پس از انجام برنامه‌های بدنی و گرم کردن، در زمین چمن به مرور برنامه‌های تاکتیکی مورد نظر امیر قلعه‌نویی و کادر فنی پرداختند. بخش‌های مختلف این تمرین با شدت بالا برگزار شد. تمرین تیم ملی میهمان‌های ویژه هم داشت؛ تعدادی از دانشجویان دانشگاه فرغانه از نزدیک نظاره‌گر تمرین ملی پوشان بودند و در پایان نیز با بازیکنان تیم ملی عکس یادگاری گرفتند.

شجاع، دومین بازیکن مسن تاریخ ایران

شجاع خلیل‌زاده در بازی ایران و ازبکستان با عبور از رکورد علی دایی، یک رکورد جدید را ثبت کرد. مدافع باتجربه تیم ملی و کاپیتان تراکتور اگرچه در این بازی از روی نیمکت کار را شروع کرد، اما در نیمه دوم به جای سامان فلاح وارد زمین شد تا تعداد بازی‌های ملی خود را به ۶۲ برساند. نکته جالبی که درباره خلیل‌زاده در بازی با ازبکستان وجود دارد، حضور او در زمین با ۳۷ سال و ۴ ماه و ۱۰ روز سن است. پیش از این علی دایی با ۳۷ سال و ۳ ماه سن پشت پرده سرباز جوانی جهانگیری که در سال‌های دور با ۳۷ سال و ۶ ماه در ترکیب ایران بازی کرده، دومین بازی مسن تاریخ تیم ملی بود. حالا خلیل‌زاده با ۳۷ سال و ۴ ماه سن از رکورد علی دایی عبور کرد و دومین بازی مسنی محسوب می‌شود که در طول تاریخ برای تیم ملی ایران بازی کرده است.

بدون تغییر ساختار و پذیرش اشتباهات، هیچ تحولی رخ نمی‌دهد

عذرخواهی، کسب و کار پرونق فوتبال ایران

اولین بازی تیم ملی پس از جام جهانی ۲۰۲۶ با نمایش ضعیف و شکست عجیب سه بر یک برابر ازبکستان همراه بود تا تیم ملی ایران علاوه بر هفتمین بازی بدون برد متوالی برابر ازبک‌ها زیر نظر امیر قلعه‌نویی، سنگین‌ترین شکست تاریخ خود مقابل تیم ملی ازبکستان را هم تجربه کند. پس از این شکست که البته باید سرمشتقی برای تیم ملی برای حضور قدرتمندتر در رقابت‌های جام ملت‌های آسیا باشد، امیر قلعه‌نویی مسئولیت شکست را البته با اشاره به اشتباهات بازیکنان خود برعهده گرفت و از مردم عذرخواهی کرد. این عذرخواهی، توسط حسین عبیدی نیز پس از فاجعه در ناگويا و شکست چهار بر یک مقابل کره شمالی انجام شده بود و مسئولان فدراسیون فوتبال، بابت ناکامی‌های سریالی خود در فوتبال پایه و رده‌های مختلف بارها عذرخواهی کرده‌اند. همچنین در بحث رسوایی حضور گل گهر به جای چادرملودر لیگ قهرمانان آسیا ۲، مسئولان فدراسیون عدم احقاق حق یک باشگاه را با عذرخواهی جبران کردند؛ عذرخواهی‌ای که هیچ ثمری برای این باشگاه و فوتبال ایران به همراه نداشت.

اینکه برخلاف گذشته برخی افراد در فوتبال ایران مسئولیت اشتباه‌ها و خطاهای خود را می‌پذیرند، نشانه مثبتی است اما عذرخواهی

بدون تغییر رویکرد و تغییرات ساختاری در ورزش و فوتبال کشور، هیچ فایده‌ای نخواهد داشت. در طول چند سال گذشته بارها شاهد این عذرخواهی‌ها از طرف اعضای مختلف فوتبال ایران بودیم اما هیچ‌کدام از این عذرخواهی‌ها، به تغییرات ساختاری در فوتبال کشور بدل نشده است. کدام نهاد و کدام بخش فدراسیون فوتبال پس از ناکامی‌های سال‌های گذشته، تغییرات ساختاری و بنیادین در خود ایجاد کرده‌اند؟ شکل استعدادیابی و تمرینات در رده‌های جوانان و جوانان پس از ناکامی‌های متعدد در رده‌های پایه در طول چند فصل اخیر چه تغییری کرد و این شکست‌ها در طول چند سال اخیر، ترکیب نفرت حاضر در فدراسیون فوتبال و بخش‌های فنی آن را اصلاح کرد؟ مسأله دقیقاً از همین‌جا آغاز می‌شود: عذرخواهی در فوتبال ایران اغلب به نقطه پایان یک اتفاق تبدیل می‌شود، در حالی که باید نقطه شروع اصلاح باشد. وقتی تیمی شکست می‌خورد، مربی عذرخواهی می‌کند، وقتی یک رده ملی نتیجه نمی‌گیرد، مسئول مربوطه از مردم پوزش می‌خواهد و وقتی یک تصمیم مدیریتی اشتباه از آب درمی‌آید، توضیحاتی ارائه می‌شود که در نهایت با یک عذرخواهی تمام می‌شود. اما سؤال اصلی این است که بعد از عذرخواهی چه اتفاقی می‌افتد؟

اگر قرار باشد همان مربی با همان روش کار ادامه دهد، همان مدیر با همان ساختار تصمیم‌گیری باقی بماند و همان فرآیند استعدادیابی و آماده‌سازی دوباره تکرار شود، عذرخواهی بیشتر از آنکه نشانه مسئولیت‌پذیری باشد، تبدیل به راهی برای

عبور موقت از بحران خواهد شد. فوتبال ایران بیش از آنکه به جملات پشیمان‌کننده نیاز داشته باشد، به پاسخ روشن درباره چرایی شکست‌ها نیاز دارد؛ پاسخی که در ادامه آن، اقدام مشخص و قابل اندازه‌گیری دیده شود. برای تیم ملی بزرگسالان نیز همین مسأله اهمیت دارد. شکست مقابل ازبکستان می‌تواند یک هشدار جدی باشد، نه صرفاً یک نتیجه بد در تقویم بازی‌های ملی. اگر قرار است این شکست مقدمه‌ای برای حضور بهتر در جام ملت‌های آسیا باشد، باید مشخص

شود ایرادهای فنی، انتخاب بازیکنان، شیوه آماده‌سازی و برنامه‌ریزی تیم ملی چه هستند و برای هرکدام چه راهکاری در نظر گرفته شده است. پذیرش اشتباه، هیچ‌کدام از این مشکلات را برطرف نمی‌کند. در فوتبال پایه، این ضرورت حتی بیشتر است. شکست‌های متوالی در رده‌های مختلف نباید فقط با تغییر کادر فنی یا عذرخواهی مسئولان از سر گرفته شود. باید مشخص شود چرا بازیکن مستعد به مرحله بعدی نمی‌رسد، چرا فاصله میان فوتبال پایه

عکس: فدراسیون فوتبال

و تیم ملی بزرگسالان همچنان زیاد است و چرا تجربه شکست‌های قبلی به اصلاح روش‌های آموزشی و فنی منجر نمی‌شود. مردم در طول چند سال اخیر به اندازه کافی از مسئولان فوتبال کشور عذرخواهی شنیده‌اند. آنچه کمتر دیده شده، گزارش روشنی از تغییراتی است که پس از این عذرخواهی‌ها اتفاق افتاده باشد. عذرخواهی زمانی ارزش دارد که هزینه‌ای برای تکرار اشتباه تعریف کند و بعد از آن، چیزی در ساختار، تصمیم‌گیری یا شیوه کار تغییر کند.

ضعیف‌ترین عملکرد تاریخ ایران مقابل یک تیم آسیایی

شب رکوردهای منفی در فرغانه

۲۰۲۶ را به عنوان مبدأ در نظر بگیریم، ایران در این مدت به مصاف تیم‌های مختلفی از ۶۰ تیم برتر رده‌بندی فیفا رفته و در این فهرست تنها مقابل کاستاریکا در یکی از بازی‌های دوستانه پیش از جام جهانی ۲۰۲۶ به پیروزی رسیده است؛ بردی که مقابل یکی از جوان‌ترین نسخه‌های کاستاریکا کسب شد. البته که در بازی‌های دوستانه پیش از رقابت‌هایی چون جام جهانی یا جام ملت‌های آسیا، نتیجه در اولویت‌های بعدی قرار دارد و کیفیت تیم و امتحان ایده‌های مختلف در اولویت است اما در این مسابقه مقابل ازبکستان، تیم ملی در تغییر ایده واکنش‌گرای جام جهانی به ایده‌ای کنش‌گرا پیش از جام ملت‌های آسیا، ناموفق ظاهر شد و این کاملاً برای تیم ملی پیش از حضور در جام ملت‌ها نگران‌کننده است.

کند. علاوه بر این امیر قلعه‌نویی در دومین دوره حضور خود روی نیمکت تیم ملی چهارمین باخت خود در اوقات قانونی مقابل یک تیم آسیایی را تجربه کرد و تیم، او دو بار مقابل قطر و دو بار مقابل ازبکستان تن به شکست داده است.

دو سال بدون برد مقابل تیم‌های برتر جهان

عملکرد تیم ایران در جام جهانی بدون شکست و با سه تساوی که می‌توانست منجر به صعود ایران به مرحله حذفی جام جهانی برای نخستین بار شود، در بسیاری از موارد جای دفاع داشت اما دوستانه را مقابل ازبکستان بدون برد ملی پس از صعود به رقابت‌های جام جهانی در یک تصویر بزرگ، چندان قابل قبول نبوده است. اگر بخواهیم زمان صعود تیم ملی به جام جهانی

بازی‌های تیم ملی پس از عملکرد نسبتاً قابل قبول با سه تساوی در رقابت‌های جام جهانی، با عملکردی نامیدکننده، پرآشوب و ضعیف مقابل ازبکستان، یکی از رقبای اصلی ایران در رقابت‌های جام ملت‌های آسیا همراه بود و تیم ملی کشورمان در روزی که نتوانست چندان روی دروازه ازبکستان خطرآفرین باشد، با نتیجه سه بر یک مقابل شاگردان فابیو کاناوارو تن به شکست داد؛ نتیجه‌ای که باعث شد ایران، ضعیف‌ترین روند بدون برد خود در تاریخ مقابل یک تیم آسیایی را تجربه کند. ایران در حالی که پیش از این در هفت بازی متوالی برابر ازبکستان به پیروزی رسیده بود، حالا در هفت مسابقه اخیر برابر تیم ملی این کشور حتی یک برد هم کسب نکرده و هفت بازی بدون برد برابر ازبکستان، ضعیف‌ترین روند تاریخ تیم ملی ایران برابر یک تیم آسیایی است.

ایران در طول هفت بازی اخیر، چهار بازی مقدماتی جام جهانی، یک دیدار دوستانه را مقابل ازبکستان بدون برد و دو مسابقه پیش‌سرگذاشته است. همچنین این برای اولین بار در تاریخ تقابلی‌های دو تیم بود که ازبکستان موفق شد در هر یک مسابقه، دو بار دروازه ایران را باز

تارقلی‌زاده پس از ناکامی اخیر تیم امید اعلام کرده است که نتایج

بررسی خواهد شد. اما پرسش اصلی این است که چه کسی باید عملکرد تصمیمات پیش از این نتایج را بررسی کند؟؟ اگر کمیته فنی در انتخاب کادرهای فنی نقش دارد، طبیعی است که هنگام ناکامی نیز درباره منطق انتخاب‌های ارزیابی مربیان، برنامه آماده‌سازی و اهداف تعیین شده توضیح روشن ارائه کند. در واقع اینجا خود تارقلی‌زاده باید پاسخگو باشد و او نیز به اندازه حسین عبیدی مقصر در ناکامی‌ها است.

بدون هیچ تعارفی سستی که برای تارقلی‌زاده تعریف شده بسیار مهم است. او مسئول توسعه فوتبال است، اما آیا اهالی فوتبال و علاقه‌مندان به فوتبال توسعه‌ای را در فوتبال شاهد بوده‌اند. تیم امید ایران چه وضعیتی

درگاهی اصول فوتبال را هم بلد نیست

نصرتی: شاهد بدترین شکست‌های تاریخ فوتبال هستیم

ابتدا لیست تیم امید را که دیدم، گفتم آرزوی هر مربی است که چنین بازیکنانی داشته باشد. بازیکنان تیم امید بدترین‌های فوتبال ایران بودند که می‌توانند در آینده به تیم ملی بزرگسالان اضافه شوند اما برخی از موضوعات باعث شد تا این تیم مقابل کره شمالی شکست بخورد و حذف شود.»

او در خصوص دلایل شکست تیم امید این گونه صحبت کرد: «در بسکری از پست‌ها بازیکنانی را بردیم که فقط اسم و رسم داشتند و در پست غیرتخصصی به آنها بازی دادیم. این شرایط باعث شد تا در برخی از پست‌ها با کمبود بازیکن مواجه شویم. در خط حمله ۴ بازیکن داشتیم اما در پست هافبک وسط با کمبود بازیکن مواجه شدیم، این در حالی است که سرمربی تیم باید بداند که از این بازیکنان چگونه بازی بگیرد که البته حسین عبیدی نتوانست از این بازیکنان به‌نوا احسن استفاده کند.»

این کارشناس فوتبال افزود: «در خط حمله سعید سحرخیزان را داشتیم که او در استقلال عملکرد خوبی دارد اما از او نتوانستیم استفاده کنیم چرا که سحرخیزان فروراد نوک است اما

فوتبال ایران آخر هفته خوبی نداشت؛ چرا که در ابتدا تیم ملی امید کشورمان در بازی‌های آسیایی مقابل کره شمالی با نتیجه ۱-۲ شکست خورد و در همان مرحله گروهی از مسابقات کنار رفت. پس از امید هم‌نوبت تیم ملی بزرگسالان بود و این تیم پنجشنبه شب در بازی دوستانه مقابل ازبکستان ۱-۳ شکست خورد. این نتایج فاجعه‌بار در حالی رقم خورد که تیم‌های کره شمالی و ازبکستان در سال‌های گذشته مقابل فوتبال ایران حرفی برای گفتن نداشتند اما حالا تیم ملی ایران را شکست می‌دهند که این زنگ خطری برای فوتبال ایران است.

محمد نصرتی، بازیکن سابق تیم ملی در خصوص شکست تیم امید به «ایران ورزشی» گفت: «در

فوتبال جهان

انتقاد هلندی ها از آلمان

ناجوانمردانه بازی کردند

بازیکنان تیم ملی هلند از تصمیم آلمان برای ادامه بازی در صحنه‌ای که به گل نخست این تیم در تساوی ۱-۱ دو تیم در لیگ ملت‌ها منجر شد، به‌شدت انتقاد کردند. این اتفاق در دقیقه ۳۲ رخ داد؛ زمانی که برابان بروبی پس از یک استارت سریع دچار مصدومیت عضلانی شد و روی زمین افتاد، اما بازیکنان آلمان بازی را متوقف نکردند و نیمچا در ادامه موفق شد دروازه هلند را باز کند.

کودی خاکپو کاپیتان هلند، این رفتار را «ناجوانمردانه» توصیف کرد و گفت اگرچه قانونی برای توقف بازی در چنین شرایطی وجود ندارد، اما انتظار می‌رفت آلمانی‌ها بازی را متوقف کنند.

دنزل دوومفریس نیز با انتقاد از پوششوا کیمیش گفت هلندی‌ها انتظار داشتند بازی متوقف شود. با این حال، او اعتراف کرد که چنین جزئیاتی گاهی سرنوشت مسابقات را رقم می‌زند.

مهاجم هلند: حالا نوبت عبور از رکورد پدر است

مکس میردینک، مهاجم ۲۳ ساله آلکمار، سرانجام نخستین بازی ملی خود برای هلند را تجربه کرد؛ آن هم در شرایطی غیرمنتظره و پس از مصدومیت برایان بروبی در نیمه نخست دیدار برابر آلمان. میردینک که پیش‌تر به دلیل مصدومیت نخستین دعوت خود به تیم ملی را از دست داده بود، این بار خیلی زود فرصت حضور در میدان را پیدا کرد. او از شور و انرژی زای، سرمربی جدید هلند، تمجید کرد و گفت این روحیه به بازیکنان نیز منتقل شده است. مهاجم جوان هلند با وجود گل مردود و از دست دادن یک فرصت در نیمه دوم، عملکرد خود را یکی از بهترین نمایش‌های فصلش از نظر کار با توپ دانست. این بازی همچنین برای میردینک معنای خانوادگی داشت. او با اولین بازی ملی، به رکورد پدرش مارتین رسید که تنها یک بازی برای هلند انجام داده بود. حالا هدف او عبور از این رکورد خانوادگی است.

استقبال تاریخی از آخرین بازی مسی

آخرین بازی لیونل مسی با پیراهن تیم ملی آرژانتین هنوز برگزار نشده، اما استقبال هواداران از این مسابقه از هم‌اکنون به یکی از سوزنده‌های مهم فوتبال این کشور تبدیل شده است.

دیدار آرژانتین و بنین قرار است ۶ اکتبر ۲۰۲۶ در ورزشگاه مونومنتال برگزار شود و گزارش اکثر رسانه‌های آرژانتینی از فروش تمام بلیت‌ها در تنها چهار دقیقه خبر داده است. با این حال، رسانه‌هایی مانند اینفو، تی‌ان و ناسیون زمان فروش کامل بلیت‌ها را کمتر از دو ساعت اعلام کرده‌اند؛ بنابراین آمار چهار دقیقه‌ای هنوز مورد تأیید همه منابع نیست. قیمت بلیت‌ها بین حدود ۹۰ هزار تا ۴۸۰ هزار پزوی آرژانتین تعیین شده بود و تقاضای بالا حتی موجب ایجاد صف مجازی و اختلال در فروش اینترنتی شد. مسی از سال ۲۰۰۵ برای آرژانتین بازی کرده و با ۲۰۷ بازی ملی و ۱۲۵ گل، حالا در ستانته‌آخرین حضور بنابراین آمار چهار دقیقه‌ای هنوز مستقر نمانده است.

ارو پرتو کارلوس اسطوره فوتبال برزیل و رئال مادرید، در اجلاس فوتبال پرتغال از تجربه تلخ مالی خود پس از پایان دوران بازیگری پرده برداشت و گفت تقریباً تمام ثروتی را که طی سال‌ها فوتبال به دست آورده بود، از دست داده است.

مدافع سابق رئال مادرید در این نشست توضیح داد که از دوران بازیگری برای زندگی پس از فوتبال برنامه‌ریزی کرده و حتی مجوز فعالیت به عنوان مدیر ورزشی و قراردادهای تجاری متعددی داشته است. با این حال، مشکلات مرتبط با مدیر برنامه سابق و مسائل خانوادگی شرایط را تغییر داد.

کارلوس مدعی شد ۹۹ درصد دارایی‌هایی را که در دوران فوتبال به دست آورده بود از دست داده و یک روز با انبوهی از اسناد و مشکلات مالی روبه‌رو شده که از وجود آنها اطلاع نداشته است.

او اکنون با اشاره به تجربه شخصی خود، به بازیکنان جوان توصیه می‌کند در مدیریت مالی و انتخاب اطرافیان دقت بیشتری داشته باشند و از اشتباهات او درس بگیرند.

رکوردشکنی هالند

ارلینگ هالند فصل جدید را نیز با همان روند همیشگی ادامه می‌دهد؛ مهاجم نورو با دو گل برابر دانمارک، پیروزی ۲-۰ تیمش را رقم زد و بار دیگر اهمیت خود را برای تیم ملی به رخ کشید.

هالند اکنون در ۱۳ مسابقه رقابتی اخیر برای نورو و منچسترسی‌تی ۱۶ گل زده و در هر شش بازی اخیرش نیز موفق به گلزنی شده است. او همچنین با رساندن تعداد گل‌هایش در لیگ ملت‌ها به ۲۱، همچنان بهترین گل‌زنان تاریخ این رقابت‌هاست.

استاله سولباکن، سرمربی نورو، توانایی هالند در پیدا کردن مسیر گل را غریزی و غیرقابل آموزش توصیف کرد و گفت همامش ویژگی‌هایی دارد که نمی‌توان آنها را با تمرین ایجاد کرد.

سرمربی نورو همچنین معتقد است مدیریت دقایق بازی هالند در ماه‌های شلوغ فصل اهمیت زیادی دارد. او هشدار داد که این مهاجم در ماه‌های نوامبر، دسامبر و ژانویه به استراحت نیاز خواهد داشت؛ مساله‌ای که منچسترسی‌تی نیز باید در برنامه‌ریزی فصل خود در نظر بگیرد.

اولین نسخه اسپانیایی دو ستاره رودرروی انگلیس

فینالیست‌های اروپا در ومبلی

پیش بازی	22:15	
		
فرخ حسابی	انگلیس – اسپانیا	
خبرنگار		

دو ماه بعد از پایان جام جهانی ۲۰۲۶، فوتبال ملی اروپا خیلی زود یکی از جذاب‌ترین تقابل‌هایش را تجربه می‌کند؛ جایی که انگلیس در ورزشگاه ومبلی میزبان اسپانیاست. دو تیمی که آخرین بار در فینال یورو ۲۰۲۴ مقابل یکدیگر قرار گرفتند و اسپانیا با پیروزی ۲ بر یک جام قهرمانی را بالای سربرد، این بار در نخستین مسابقه خود در لیگ ملت‌های اروپا به مصاف هم می‌روند.

این مسابقه در گروه سوم لیگ A برگزار می‌شود؛ گروهی که جمهوری چک و کرواسی نیز در آن حضور دارند و دو تیم برتر راهی مرحله یک‌چهارم نهایی خواهند شد. برای انگلیس، شروع این دوره از لیگ ملت‌ها فرصتی برای بازسازی پس از جام جهانی و برای اسپانیا ادامه مسیری است که این تیم را در سال‌های اخیر به یکی از قدرت‌های اصلی فوتبال جهان تبدیل کرده است. انگلیس پس از نخستین مدال خود در جام جهانی پس از ۶۰ سال یا به لیگ ملت‌ها می‌گذارد. شاگردان توماس توخل در نیمه‌نهایی مقابل آرژانتین ۲-۱ بریک شکست خوردند اما در دیدار رده‌بندی یکی از عجیب‌ترین بازی‌های تورنمنت را رقم زدند و با نتیجه ۶ بر ۴ فرانسه را شکست دادند. با این حال، عملکرد توخل در دیدار برابر آرژانتین انتقادهای زیادی به همراه داشت و حتی بحث‌هایی درباره آینده او روی

امضای کلپ روی تیم جدید مانشافت

بازگشت روحیه آلمانی

از تغییر ذهنیت در آن دیده می‌شود.

دفاعی که هنوز شکننده است

اما اگر قرار باشد این تیم در سطح اول فوتبال اروپا رقابت کند، تغییر ذهنیت به تنهایی کافی نیست. بزرگ‌ترین علامت سؤال آلمان همچنان در ساختار دفاعی دیده می‌شود. هلند در این مسابقه ۲۲ شوت به سمت دروازه آلمان زد و مجموع موقعیت‌هایش بر اساس شاخص گل‌های مورد انتظار به ۳.۱۲ رسید؛ آماری که نشان می‌دهد تیم کلپ تا رسیدن به یک ساختار دفاعی مطمئن فاصله زیادی دارد. هماهنگی در مرکز زمین، به خصوص با عقب‌تر قرار گرفتن کیمیش، بارها دچار مشکل شد و فضای زیادی در اختیار بازیکنان هلند قرار گرفت. آلمان در نهایت تا آخرین دقایق از دریافت گل دوم فرار کرد و چند واکنش خوب مارک آندره تراشتگن نیز مانع شکست شد.

بدون خوان گارسیا و پدرو پورو وارد این بازی می‌شود و مارکوس یورنته نیز از فوتبال ملی خداحافظی کرده است. گای و بورخا ایگلسیاس در فهرست قرار نگرفته‌اند و ایوان فرسندا و روبرتو فرناندز می‌توانند نخستین بازی ملی خود را تجربه کنند. پدري با توجه به فرم خوبش در بارسلونا شانس حضور در میانه میدان را دارد و نیکو ویلیامز نیز پس از پشت سر گذاشتن مصدومیت می‌تواند از ابتدا به میدان برود.

مهم دست توخل را بسته است. کول بالمر، دگلن رایس، مارکوس رشفورد، کوبی ماینو و تینو لیورامنتو به دلیل آسیب‌دیدگی از فهرست کنار رفته‌اند. مورگان گیبز-وایت و جیمز گارنر به تازگی به تیم اضافه شده‌اند و وضعیت لوئیس هال نیز پس از غیبت در تمرین چهارشنبه مشخص نیست. انتظار می‌رود جود بلینگام، یوگایو ساکا، آنتونی گوردون و هری کین بخش اصلی خط حمله انگلیس را تشکیل دهند. اسپانیا نیز

نیز قهرمانی لیگ ملت‌های ۲۰۲۳-۲۰۲۲ را تجربه کرده و در دو دوره دیگر، یعنی ۲۰۲۱-۲۰۲۰ و ۲۰۲۵-۲۰۲۴، به عنوان نایب‌قهرمانی رسیده است. قرارداد دلافونته نیز تا سال ۲۰۳۲ تمدید شده و اسپانیا در بازی‌های رسمی و دوستانه اخیر، روندی کم‌نوسان داشته است. دو تیم در حالی برابر هم قرار می‌گیرند که انگلیس در ۵ مسابقه اخیرش ۴ برد و یک شکست داشته، اما اسپانیا با ۵ پیروزی متوالی به ومبلی می‌رود. در ترکیب انگلیس، مصدومیت چند مهره

سیاسی ترین بازی لیگ ملت‌ها و اعتراض مردم ایرلند

چرا ایرلند باید بازی با اسرائیل را تحریم کند؟

ایرلند قرار است در لیگ ملت‌های اروپا یکشنبه به مصاف تیم رژیم صهیونیستی برود اما در شرایطی که بحران غزه همچنان سایه سنگینی بر فضای سیاسی و اجتماعی جهان دارد، این مسابقه به چیزی فراتر از فوتبال تبدیل شده است؛ آزمونی برای فدراسیون‌ها، بازیکنان و نهادهی که سال‌ها شعرا جدایی ورزش از سیاست را تکرار کرده است. ایرلند روز یکشنبه در دبرسن مجارستان برابر رژیم صهیونیستی قرار می‌گیرد؛ مسابقه‌ای که از مدت‌ها پیش با اعتراض‌های گسترده در داخل ایرلند همراه شده است. بیش از ۱۶۰ ورزشکار ایرلندی نیز در نامه‌ای از بازیکنان تیم ملی خواسته‌اند در اعتراض به وضعیت فلسطین از حضور در این دو مسابقه خودداری کنند.

فوتبال در سایه غزه

بحث اصلی دیگر صرفاً این نیست که ایرلند مقابل چه تبعی بازی می‌کند؛ مسأله به اینجا رسیده که آیا فوتبال می‌تواند در برابر اتفاقاتی که بیرون از زمین رخ می‌دهد، کاملاً بی‌تفاوت بماند؟

هالگریسون، سرمربی ایرلند در روزهای اخیر با جمله‌ای صریح وارد این مناقشه شد: «ما باید نسل‌کشی بازی نمی‌کنیم، مقابل آن بازی می‌کنیم.» این اظهار نظر واکنش تند فدراسیون فوتبال اسرائیل را به دنبال داشت و حتی مایکل مارتین، نخست‌وزیر ایرلند نیز

بدهی نجومی به امید درآمدزایی در آینده

بارسلونا دوباره باید نوکمپ را ترک کند

گزارش

بارسلونا هنوز نتوانسته داستان بازسازی نوکمپ را به پایان برساند. در حالی که هواداران این باشگاه پس از سال‌ها انتظار دوباره شاهد حضور تیم در خانه تاریخی خود هستند، اکنون مشخص شده که آبی‌اناری‌ها باید بار دیگر ورزشگاه را ترک کنند؛ این بار برای تکمیل سقف و بخش‌های پایانی پروژه‌ای که هزینه آن از برآوردهای اولیه فاصله‌ای چشمگیر گرفته است.

طبق توضیحات قران اولیوه، نایب‌رئیس بارسلونا، تیم فصل ۲۰۲۶-۲۰۲۵ را در نوکمپ به پایان خواهد رساند، اما برای حدود نیمی از فصل بعد دوباره به ورزشگاه المپیک لوبیس کومپانیس در مونتجوئیک بازمی‌گردد. برنامه فعلی این است که بارسلونا در ژانویه ۲۰۲۸ هدف نهایی، رسیدن به ظرفیت ۱۰۵ هزار نفر است؛ رقمی که نوکمپ را در میان بزرگ‌ترین ورزشگاه‌های فوتبال جهان قرار خواهد داد.

نوکمپ هنوز تمام نشده

بارسلونا در ماه مه ۲۰۲۳ نوکمپ را ترک کرد و دو فصل کامل را در مونتجوئیک سپری

ساختمانی نیست. بازسازی نوکمپ به یکی از مهم‌ترین پرونده‌های مالی تاریخ معاصر بارسلونا تبدیل شده است.

در سال ۲۰۱۴ اعضای باشگاه بودجه‌ای ۶۰۰ میلیون یورویی برای بازسازی و توسعه ورزشگاه و مناطق اطراف آن تصویب کردند. آن پروژه هرگز مطابق برنامه اولیه پیش نرفت و پس از بازگشت خوان لاپورتا به ریاست باشگاه، طرح و بودجه آن دستخوش تغییرات اساسی شد. بودجه جدید در سال ۲۰۲۱ به ۱.۵ میلیارد یورو رسید و اکنون هزینه پروژه اسپای بارسا به ۲.۲ میلیارد یورو افزایش یافته است.

اما همین رقم نیز پایان ماجرا نیست. اعضای باشگاه در مجمع اخیر با دریافت ۵۱۰ میلیون یورو وام جدید موافقت کردند؛ ۳۰۰ میلیون یورو برای ادامه ساخت وساز نوکمپ و ۲۱۰ میلیون یورو برای نیازهای عملیاتی باشگاه.

در نتیجه، مجموع بدهی‌های بارسلونا می‌تواند به حدود ۲.۶ میلیارد یورو برسد.

درآمدهای آینده در برابر بدهی‌های امروز

منطق باشگاه این است که نوکمپ جدید در نهایت درآمدهای بسیار بیشتری ایجاد

خواهد کرد؛ درآمدهایی از محل فروش بلیت، جایگاه‌های ویژه، میزبانی رویدادها و فعالیت‌های تجاری. بنابراین بخشی از بدهی مربوط به پروژه، پشتوانه درآمدهای آینده دارد.

اما بخش دیگری از بدهی چنین ماهیتی ندارد. طبق اطلاعات منتشرشده، بدهی‌های غیرمرتبط با پروژه اسپای بارسا در پایان ژوئن ۲۰۲۶ حدود ۵۹۷ میلیون یورو بود و با استقراض جدید ۲۱۰ میلیون یورویی از سرز ۸۰۰ میلیون یورو عبور می‌کند.

نرخ بهره نیز مسأله مهم دیگری است. ثابت ۵.۱۴ درصد تأمین شده؛ هزینه‌ای که در بلندمدت میلیون‌ها یورو به مخارج باشگاه اضافه خواهد کرد. بارسلونا حتی پیش از این استقراض‌های جدید، در فصل ۲۰۲۵ حدود ۹۱ میلیون یورو صرف پرداخت

از سوی دیگر، تأخیرهای پروژه نیز هزینه‌زا بوده‌اند. باشگاه اعلام کرده است که طولانی شدن روند بازسازی باعث از دست رفتن بخشی از درآمدهای مورد انتظار نوکمپ شده و هزینه‌های عملیاتی و سرمایه‌گذاری اضافی نیز به آن تحمیل کرده است.

تغییر مسیر دستیار سابق قلعه‌نویی با یک چالش تازه

ماجرای مربی در آسیا

علی اصغر قربانعلی‌پور که سال‌ها یکی از چهره‌های ثابت کادرفنی تیم ملی بود، پس از جدایی از جمع دستیاران امیر قلعه‌نویی، مسیر تازه‌ای را در فوتبال باشگاهی آغاز کرده و این روزها یکی از اعضای فعال کادرفنی گل‌گهر سیرجان به شمار می‌رود.

در شبی که تیم ملی ایران شکست سنگین و دور از انتظاری مقابل ازبکستان تجربه کرد و عملکرد کادرفنی بار دیگر با انتقادهایی همراه شد، قربانعلی‌پور در تهران مشغول فعالیت با گل‌گهر بود؛ مربی‌ای که پس از سال‌ها حضور در تیم ملی، حالا در تجربه‌های متفاوت، مسئولیت مهمی در فوتبال باشگاهی برعهده گرفته است. قربانعلی‌پور طی سال‌های گذشته در نقش بدنساز و مربی در کادرفنی تیم ملی فعالیت داشت و یکی از دستیاران نزدیک امیر قلعه‌نویی محسوب می‌شد. او پس از پایان جام جهانی تصمیم گرفت از تیم ملی جدا شود و فعالیت خود را در سطح باشگاهی ادامه دهد؛ تصمیمی که خیلی زود او را به تبریز رساند. با درخواست محمد ربیعی، سرمربی وقت

ستاره آلومینیوم مصدوم شد؛ قربانی و چالش تازه

سوغات تلخ ناگویا برای پیروز

ساده‌ای نیست.

اهمیت این موضوع برای قربانی زمانی بیشتر می‌شود که بدانیم کهریزی تنها یک بازیکن ذخیره یا مهره‌ای خارج از برنامه‌های اصلی نیست. او یکی از بازیکنان جوانی است که حضورش در تیم امید می‌تواند نشان‌دهنده ظرفیت فنی او باشد و تجربه بازی در یک تورنمنت بین‌المللی نیز می‌تواند به رشد این بازیکن کمک کند. مصدومیت باعث شده این مسیر رشد فعلاً متوقف شود و آلومینیوم نیز ناچار باشد برای چند مسابقه بدون او به میدان برود.

قربانی باید به دنبال راهکاری باشد که جای خالی کهریزی را بدون ایجاد تغییرات گسترده در ساختار تیم پر کند. جانشین او لزوماً بازیکنی با همان ویژگی‌های فنی نخواهد بود و همین مسأله می‌تواند در نوع بازی آلومینیوم تأثیر بگذارد. کهریزی به عنوان بازیکنی در بخش هجومی، می‌تواند با حرکت در کناره‌ها، نفوذ به فضا و ایجاد برتری عددی به جریان حملات کمک کند. غیبت چنین بازیکنی ممکن است باعث شود بخشی از بار هجومی تیم روی دوش سایر نفرات قرار بگیرد.

در سالی که پیش از این تیم با بازیکنان آلومینیوم است که در تیم امید حضور داشت و تجربه مسابقات ناگویا را پشت سر گذاشت. شرایط او از این نظر برای قربانی اهمیت ویژه‌ای دارد که آلومینیوم در ادامه فصل به تمام ظرفیت خود نیاز خواهد داشت. بازگشت خلیفه از تیم امید می‌تواند از نظر تجربه و اعتمادبه‌نفس برای او ارزشمند باشد و کادر فنی آلومینیوم نیز باید بتواند این تجربه را در مسیر مسابقات لیگ برتر به کار بگیرد.

دروازه‌بان آلومینیوم نیز در جریان

قربانی باید به دنبال راهکاری باشد که جای خالی کهریزی خالی کهریزی را بدون ایجاد تغییرات گسترده در ساختار تیم پر کند. جانشین او لزوماً بازیکنی با همان ویژگی‌های فنی نخواهد بود و همین مسأله می‌تواند در نوع بازی آلومینیوم تأثیر بگذارد

فرهان جعفری به خط پایان سربازی رسید

ستاره ملوان در دوراهی پرسپولیس و استقلال

فرهان جعفری، هافبک جوان ملوان، یکی از بازیکنانی است که احتمالاً در پنجره نقل‌وانتقالات نیم‌فصل یار دیگر مورد توجه قرار خواهد گرفت. این بازیکن ۲۱ ساله که پیش از این نامش در فهرست گزینه‌های پرسپولیس قرار داشت، حالا با پیشنهاد استقلال نیز مواجه شده و پایان خدمت سربازی‌اش می‌تواند سرنوشت او را برای نیم‌فصل دوم تغییر دهد. مدیر برنامه‌های فرهان جعفری درباره آخرین وضعیت این بازیکن اعلام کرده است که دوران خدمت سربازی او اوایل دی‌ماه به پایان می‌رسد. به گفته او، مذاکرات برای جدایی جعفری به شکلی انجام خواهد شد که منافع بازیکن و باشگاه ملوان حفظ شود. به این ترتیب، تعیین تکلیف وضعیت نظام وظیفه این بازیکن یکی از مهم‌ترین عوامل در تصمیم‌گیری درباره آینده حرفه‌ای او خواهد بود.

مدیر برنامه‌های جعفری همچنین از دریافت پیشنهاد از هر دو باشگاه پرسپولیس و استقلال خبر داده و گفته است این بازیکن در پنجره نقل‌وانتقالات نیم‌فصل راهی یکی از این دو تیم خواهد شد. پرسپولیس پیش از این نیز شرایط جذب جعفری را دنبال کرده بود و گزارش‌هایی درباره علاقه کادر فنی این تیم

به جذب هافبک جوان ملوان منتشر شده بود. استقلال نیز در ماه‌های اخیر نام جعفری را در فهرست گزینه‌های جوان خود قرار داده است. گزارش‌های مربوط به برنامه نقل‌وانتقالاتی این باشگاه نشان می‌دهد که آبی‌پوشان پایتخت نیز شرایط این بازیکن را زیر نظر داشته‌اند. حضور همزمان دو باشگاه پرتعداد پایتخت در این پرونده می‌تواند رقابت برای جذب جعفری را به یکی از سوزنده‌های نقل‌وانتقالات نیم‌فصل تبدیل کند. فرهان جعفری متولد سال ۱۳۸۴ است و در پست هافبک و وینگر بازی می‌کند. او سابقه حضور در تیم امید ایران را دارد و طی سال‌های اخیر نیز برای ملوان به میدان رفته است. عملکرد این بازیکن جوان و حضورش در رده ملی، توجه باشگاه‌های بزرگ را به خود جلب کرده است. اکنون پایان خدمت سربازی، مهم‌ترین نقطه تعیین‌کننده در آینده جعفری محسوب می‌شود. باید دید در نهایت توافق میان او و ملوان چگونه پیش خواهد رفت و این هافبک جوان در نیم‌فصل دوم پیراهن پرسپولیس را بر تن خواهد کرد یا استقلال را به‌عنوان مقصد بعدی خود انتخاب می‌کند.

مالک شمس‌آذر: حضور پسر سرمربی خواسته من و هیأت‌مدیره بود

در روزهای اخیر خبرهایی درباره پیوستن علی رضایی، فرزند وحید رضایی، سرمربی شمس‌آذر قزوین، به این تیم و درخواست برای عقد قرارداد پنج‌ساله منتشر شد؛ با این حال، پیگیری‌ها نشان می‌دهد تاکنون قراردادی رسمی میان باشگاه و این بازیکن به امضا نرسیده و رضایی در حال حاضر بازیکن بدون قرارداد شمس‌آذر است.

مهرزاد نجفیان، مالک شمس‌آذر، درباره حضور او در کنار تیم گفت: «این موضوع با نظر هیأت‌مدیره انجام شد. فرزند ایشان در فوتبال شهر شیراز بازی می‌کرد و با درخواست ما این اتفاق افتاد تا سرمربی در کنار خانواده خود با تمرکز بیشتری به کارش ادامه دهد.»

او تأکید کرد این تصمیم خواسته وحید رضایی نبوده است: «درخواست من به عنوان مالک تیم این بود که پسر ایشان در کنارشان حضور داشته باشد. حضور در کنار خانواده آرامش‌بخش است.» نجفیان همچنین درباره سیاست باشگاه گفت: «فلسفه شمس‌آذر با تمام لیگ متفاوت است و ما به دنبال تربیت نیروی انسانی و پرورش بازیکنان مستعد هستیم.» او از حضور سه بازیکن شمس‌آذر در تیم‌های ملی خبر داد و گفت، باشگاه برای پرورش بازیکنان جوان و حمایت از کادر فنی، برنامه بلندمدتی دارد.

بیاتی نیا سرمربی

تیم دوم ذوب‌آهن شد

محسن بیاتی نیا به عنوان سرمربی تیم دوم ذوب‌آهن انتخاب شد تا در نخستین فصل حضور این تیم در لیگ دسته دوم، هدایت سبزپوشان اصفهانی را بر عهده داشته باشد.

ذوب‌آهن با خرید امتیاز یک تیم، راهی رقابت‌های لیگ دسته دوم شده است؛ مسابقاتی که از ۲۰ مهر آغاز خواهد شد و باشگاه اصفهانی قصد دارد از این تیم برای پرورش استعدادها و تأمین پشتوانه تیم بزرگسالان استفاده کند.

بیاتی نیا که سابقه مربیگری در تیم‌هایی همچون سایپا، خوشه‌طلائی و راه‌آهن را دارد و پیش‌تر به عنوان بازیکن نیز پیراهن ذوب‌آهن را بر تن کرده بود، با عقد قرارداد بار دیگر به فولادشهر بازگشته است. او حالا مأموریت دارد علاوه بر رقابت در لیگ دو، زمینه رشد بازیکنان جوان و انتقال استعدادهای برتر به تیم اصلی ذوب‌آهن را فراهم کند. قرعه‌کشی لیگ دسته دوم نیز انجام شده و مسابقات در دو گروه برگزار می‌شود. ذوب‌آهن ب در گروه نخست قرار گرفته و تیم‌های سپاهان ب و استقلال ب نیز در گروه دوم به رقابت خواهند پرداخت.

لیگ برتر

هفته هشتم

پنجشنبه ۱۶ مهر
آلومینیوم - ملوان ۱۶:۰۰
نساجی - ذوب‌آهن ۱۶:۰۰
تراکتور - استقلال ۱۷:۰۰
سپاهان - فجرسیاسی ۱۸:۱۵
فولاد - مس شهر بابک ۱۹:۰۰

هفته نهم

شنبه ۲۵ مهر
ملوان - تراکتور ۱۷:۰۰
صنعت نفت - آلومینیوم ۱۹:۰۰
یکشنبه ۲۶ مهر
ذوب‌آهن - چادرملو ۱۵:۳۰
استقلال - گل‌گهر ۱۶:۴۵
خیبر - استقلال خوزستان ۱۷:۰۰
شمس‌آذر - سپاهان ۱۷:۳۰
فولاد - نساجی ۱۹:۱۵
دوشنبه ۲۷ مهر
مس شهر بابک - پرسپولیس ۱۶:۴۵
فجرسیاسی - پیکان ۱۶:۴۵

کریمی و نکونام هنوز سراغ سازمان لیگ نرفته‌اند

تراکتور در تله تقویم فشرده

با نزدیک شدن به هفته هشتم لیگ برتر و در فاصله چند روز تا برگزاری دیدارهای هفته دوم لیگ نخبان آسیا، فشرده‌گی برنامه مسابقات دو نماینده ایران بار دیگر به یکی از مسائل مهم فوتبال کشور تبدیل شده است. تراکتور و استقلال در شرایطی باید در هفته هشتم لیگ برتر مقابل یک‌دیگر قرار بگیرند که تنها چهار روز بعد از آن، دیدارهای آسیایی خود را برگزار خواهند کرد؛ شرایطی که می‌تواند فشار زیادی به بازیکنان دو تیم وارد کند. در همین راستا، پس از حذف زودهنگام تیم امید ایران از بازی‌های آسیایی ناگویا، این بحث مطرح شد که شاید دیدار تراکتور و استقلال به جای ۱۶ مهر، یک روز زودتر برگزار شود تا دو تیم فرصت بیشتری برای آماده‌سازی و استراحت پیش از حضور در لیگ نخبان آسیا داشته باشند. حجت‌الله بهمنی، سخنگوی سازمان لیگ نیز اعلام کرده بود در صورت ارائه درخواست رسمی از سوی دو باشگاه، کمیته مسابقات آمادگی بررسی موضوع و همکاری با نمایندگان ایران را خواهد داشت. با این وجود، تراکتور تاکنون درخواستی برای تغییر زمان این مسابقه به سازمان لیگ ارائه نکرده است. حجت کریمی، مدیرعامل باشگاه تراکتور، در این خصوص تأکید کرده که دیدار برابر استقلال باید مطابق برنامه قبلی و در تاریخ ۱۶ مهر برگزار شود. او با اشاره به فشرده‌گی مسابقات تراکتور در هفته‌های ابتدایی لیگ برتر، از نحوه برنامه‌ریزی سازمان لیگ انتقاد کرده و معتقد است اگر قرار بود شرایط این تیم مورد توجه قرار بگیرد، باید برنامه هفت هفته ابتدایی به شکلی تنظیم می‌شد

که تراکتور با فاصله زمانی بیشتری میان مسابقات به میدان برود. از سوی دیگر، جواد نکونام نیز تا این مقطع درخواستی برای تغییر برنامه فشرده مسابقات تیمش ارائه نکرده است و برنامه اعلام‌شده همچنان بدون تغییر دنبال می‌شود. به این ترتیب، فعلاً خبری از درخواست رسمی برای جابه‌جایی این تعویق دیدارهای فشرده نیست و هر دو تیم باید خود را با تقویم موجود هماهنگ کنند.

مسأله اصلی، فاصله کوتاه میان دیدار حساس لیگ برتر و مسابقات آسیایی است چراکه تراکتور و استقلال در تاریخ ۲۰ مهر باید در هفته دوم لیگ نخبان آسیا به میدان بروند. تراکتور در عمان میزبان الشمال قطر خواهد بود و استقلال نیز در قطر برابر العرافه قرار می‌گیرد.

حضور در مسابقات بین‌المللی، در صورت مدیریت درست، می‌تواند به افزایش اعتمادبه‌نفس و بلوغ تاکتیکی این بازیکنان کمک کند. قربانی نیز می‌تواند از این تجربه برای ادامه مسیر آلومینیوم بهره برد.

چالش اصلی اکنون برای سرمربی آلومینیوم، مدیریت تفاوت شرایط این دو بازیکن است؛ خلیفه باید از نظر تجربه به دست. خلیفه باید از این دو بازیکن و ریکاوری بدون عجله روند درمان و ریکاوری خود را طی کند. قربانی در عین حال باید ترکیب نیمش را برای هفته‌های پیش‌رو بدون یکی از مهره‌های

که بازگشت بازیکنان از تیم امید را به بهترین شکل مدیریت کند. خلیفه می‌تواند با تجربه‌ای تازه به آلومینیوم برگردد و در ادامه فصل نقش مهمی داشته باشد، اما کهریزی مجبور است دوره درمان و ریکاوری خود را پشت سر بگذارد. بنابراین شرایط این دو بازیکن که در اردوی تیم امید در کنار یکدیگر بودند، حالا برای آلومینیوم کاملاً متفاوت شده است. حضور دو بازیکن آلومینیوم در تیم امید نشان می‌دهد باشگاه در تولید و پرورش بازیکنان جوان ظرفیت‌هایی دارد که می‌تواند در ادامه فصل نیز مورد استفاده قرار گیرد. تجربه

سومین مسابقه مرحله گروهی تیم امید شکست سنگینی را تجربه کرد و این نتیجه می‌تواند از نظر روحی و فنی نیازمند مدیریت باشد. قربانی حالا باید شرایط بازیکنی را که در یک مسابقه سنگین بین‌المللی حضور داشته و نتیجه مطلوبی به دست نیاورده، در بازگشت به فضای باشگاهی نیز مورد توجه قرار دهد. یک نتیجه در تیم امید را نمی‌توان مستقیماً به عملکرد او در آلومینیوم تعمیم داد؛ فوتبال باشگاهی شرایط متفاوتی دارد و نقش بازیکن، ساختار تیم و کیفیت حریفان نیز تغییر می‌کند. مسأله مهم برای قربانی این است

فصل گذشته سرباز فوتبال

استقلال یک مدل زیبای تحول گرایی برای تیم ملی است

راهی که سهراب رفت اما قلعه نویی نرفت

نگاه فنی

حمیدرضا عرب

خبرنگار

امیر قلعه‌نویی در تیم ملی فوتبال ایران دقیقاً همان مسیری را طی نمی‌کند که سهراب بختیاری‌زاده در استقلال طی کرده است!

تفاوت اصلی این دو نیز در همین نقطه است. استقلال در شرایطی که با مجموعه‌ای از مشکلات و فشارهای مختلف روبه رو بود، به سمت استفاده بیشتر از بازیکنان جوان با انگیزه رفت و بخشی از اتکای خود به نام‌های قدیمی را کنار گذاشت.

اینکه این تغییرات در نهایت استقلال را به چه نتایجی خواهد رساند، موضوعی است که باید در پایان فصل درباره آن قضاوت کرد اما یک واقعیت غیرقابل انکار وجود دارد و آن اینکه اگر هر تیمی از دایره جوانگرایی و بازیکنان با انگیزه دور شود زمین می‌خورد. این اتفاق می‌تواند برای تیم ملی نیز یک الگو باشد. تیم ملی ایران سال‌هاست با تعداد قابل توجهی از بازیکنان تکراری وارد اردوها و تورنمنت‌ها می‌شود که بخش مهمی از دوران ملی خود را پشت سر گذاشته‌اند.

مسأله فقط این نیست که این بازیکنان در ترکیب اصلی قرار می‌گیرند یا روی نیمکت می‌نشینند. مسأله عمیق‌تر از این حرف‌هاست. حضور مداوم بازیکنان قدیمی

در فهرست تیم ملی حتی اگر همیشه بازی نکنند به شکل طبیعی فضای قابل توجهی از اردو، رختکن و ساختار تیم را در اختیار نسل قدیمی قرار می‌دهد و در مقابل فرصت دیده شدن و تثبیت شدن بازیکنان جوان را محدود می‌کند. نام‌هایی مانند مهدی طارمی، علیرضا بیرانوند، سعید عزت‌اللهی، رامین رضاییان، شجاع شجاع‌زاده، سردار آزمون، احسان حاج‌صفی، روزبه چشمی و... سال‌ها برای فوتبال ملی ایران زحمت کشیده‌اند و نمی‌توان این واقعیت را نادیده گرفت. این بازیکنان در مقاطع مختلف بخشی از بار تیم ملی را بردوش داشته‌اند و خدمات آنها به فوتبال ایران قابل انکار نیست. اما فوتبال حرفه‌ای یک ویژگی مهم دارد و آن اینکه هیچ نسلی برای همیشه در تیم ملی باقی نمی‌ماند و اینکه قلعه‌نویی می‌گوید سن یک عدد است تا یک جایی کاربرد دارد.

حقیقتاً مسأله امروز تیم ملی بی‌توجهی به نسل قبلی یا نادیده گرفتن خدمات آنها نیست. مسأله عبور به موقع از یک نسل و ساختن نسل بعدی است. تیم ملی باید بازیکنانی را در خود داشته باشد که بتوانند

تیم ملی به تنفس تازه نیاز دارد

مقایسه استقلال و تیم ملی از این منظر اهمیت پیدا می‌کند که دریابیم فوتبال در نهایت بازی فرصت‌هاست. هیچ بازیکنی بدون فرصت نمی‌تواند خودش را اثبات کند. همان طور که نمی‌توان صرفاً به دلیل جوان بودن یک بازیکن او را ملی‌پوش کرد، از طرفی صرفاً نمی‌توان به دلیل سابق، بازیکنی را برای سال‌های طولانی در چرخه تیم ملی نگه داشت.

در سال‌های آینده ستون‌های اصلی تیم لقب بگیرند، نه اینکه بخش قابل توجهی از ظرفیت تیم صرف بازیکنانی شود که در سال‌های پایانی دوران فوتبال خود قرار دارند و از کارایی لازم فاصله گرفته‌اند.

بودن در اسکواد هم برای جوان‌ها هزینه دارد

گاهی تصور می‌شود اگر یک بازیکن قدیمی در ترکیب اصلی قرار نگیرد، پس فرصت برای جوان‌ها فراهم شده است، که این برداشت کاملی نخواهد بود و یک تحلیل خام است.

به طور قطع تیم ملی فقط محصور به ۱۱ بازیکن داخل زمین نیست. فضای اردو، هتل، رختکن، داخل اتوبوس و همه و همه به واقع یک فضای رقابتی است و شکل‌گیری اصلی یک تیم از همین نقطه نشأت می‌گیرد.

وقتی یک بازیکن سال‌ها عضو تیم ملی بوده، حضورش در اردو به خودی خود وزن و اعتبار خاصی ایجاد می‌کند. جوانی که برای اولین بار به تیم ملی دعوت شده، در چنین فضایی باید با بازیکنی رقابت کند که ده‌ها بازی ملی و تجربه تورنمنت‌های بزرگ و سال‌ها حضور در اردوهای ملی را پشت سر گذاشته است.

بنابراین اگر قرار است نسل جدید واقعاً وارد چرخه تیم ملی شود، گاهی لازم است این تغییر تنها با نیمکت‌نشین کردن نسل قدیمی اتفاق نیفتد. باید چرخه انتخاب کل اسکواد را در بر بگیرد.

با توجه به این موضوع، استقلال می‌تواند برای تیم ملی یک نمونه عینی باشد. در استقلال طی سال‌های اخیر برخی بازیکنان به تدریج از چرخه اصلی خارج شدند. در بعضی موارد سن و سال، عامل تعیین‌کننده بوده و در برخی موارد به نیازهای کادر فنی مربوط بوده است. اصل ماجرا اما یکی است. پیراهن تیم باید متعلق به بازیکنانی باشد که از لحاظ انگیزشی در وضعیتی ایده‌آل قرار داشته باشند.

چنانچه بازیکنی سال‌ها ملی‌پوش بوده اما دیگر در سطح مورد انتظار تیم ملی نیست، سابقه نباید برای او مصونیت ایجاد کند. این موضوع درباره بازیکن جوان نیز صدق می‌کند. جوان بودن به تنهایی نباید مجوز حضور در تیم ملی باشد. معیار باید ترکیبی از کیفیت و انگیزه و مهم میل به پیشرفت و وطن پرستی باشد.

امیر قلعه‌نویی به واقع باید از خود بپرسد که هر بازیکنی که به اردو دعوت می‌شود چه چیزی به آینده تیم اضافه می‌کند؟! اگر پاسخ این پرسش فقط سابقه و تعداد بازی ملی باشد، مسیر جوانگرایی عملاً بسته خواهد ماند. خود سرمربی نیز لطمه

نسل قدیمی کار خود را کرده است و نمی‌توان زحمات آنها را نادیده گرفت. اما احترام به گذشته نباید به معنای متوقف کردن آینده باشد. قلعه‌نویی اکنون احترام به گذشته را فدای آینده تیم ملی کرده و در حال نابود کردن خود و تیم ملی است. از این منظر، استقلال و اتفاقاتی که در این تیم رخ داده می‌تواند یک الگو برای تیم ملی باشد. نه به این معنا که قلعه‌نویی باید دقیقاً همان

خواهد خورد چون بی‌جهت مصونیت ایجاد کرده است.

تیم ملی برای امروز است یا فردا؟!

نکته مهم دیگر به فلسفه امیر قلعه‌نویی بازمی‌گردد. مربی تیم ملی باید در مقطعی تصمیم بگیرد که آیا قرار است صرفاً با مطمئن‌ترین نام‌های موجود نتیجه بگیرد یا اینکه همزمان تیم آینده را نیز بسازد؟ البته هیچ مربی تیم ملی نمی‌تواند صرفاً به دلیل جوان بودن بازیکنان، ترکیب را تغییر دهد و نتیجه را نادیده بگیرد. اما تیم ملی نیز نمی‌تواند تا ابد با همان نسل قبلی حرکت کند و انتظار داشته باشد در یک مقطع ناگهان نسل جدید آماده تحویل گرفتن تیم باشد. در واقع باید همه به از پله ترس و احتیاط خارج شد که امیر قلعه‌نویی در ذهن خود تردیدهای بسیاری دارد.

استقلال با سهراب بختیاری‌زاده اکنون نمونه‌ای از چنین فرآیندی را مقابل چشم فوتبال ایران قرار داده است. ممکن است نتیجه نهایی این پروژه هر چیزی باشد، اما اصل مهم این است که بخشی از بازیکنان جوان توانسته‌اند وارد فضای رقابت جدی شوند. به این اساسی نگاه کنید: حبیب فرعباسی، حسین گودرزی، امیرمحمد رزاقی‌نیا، علیرضا کوشکی، اسماعیل قلی‌زاده، سعید سحرخیزان، سامان تورانیان، محمد حسین اسلامی، مهران احمدی و... نسل به خوبی در استقلال متحول شده است.

در حال حاضر تیم ملی بیش از استقلال به چنین تغییری احتیاج دارد. استقلال در نهایت یک باشگاه است و می‌تواند برای بازسازی خود چند فصل برنامه‌ریزی کند. تیم ملی اما، اگر امروز برای آینده تصمیم نگیرد، فردا با خلأ بزرگی مواجه خواهد شد. بازیکنی که امروز ۲۱ یا ۲۲ ساله است، باید از همین حالا تجربه بازی‌های ملی را به دست آورد تا چند سال بعد تبدیل به بازیکنی باتجربه شود. در واقع جسارت بازی کردن در چنین سطحی را باید سرمربی در وجود بازیکن ایجاد کند.

تاریخ فوتبال ایران نیز نمونه‌های روشنی از این تغییرات را تجربه کرده است. تیم ملی در دوره‌های مختلف، زمانی نتیجه گرفته که جسارت استفاده از بازیکنان جدید را داشته است. نمونه مهم آن تیم ملی در جام ملت‌های ۱۹۹۶

تصمیمات سهراب بختیاری‌زاده را تکرار کند، بلکه به این معنا که اصل عبور از نام‌ها و باز کردن مسیر برای نسل جدید را جدی بگیرد. باور داریم که تیم ملی نباید به موزه افتخارات نسل گذشته بدل شود و باید به بازیکنانی میدان داد که فردای فوتبال ایران را تضمین کنند واین از دل جسارت بیرون خواهد آمد.

استقلال

اردوگاه آبی

رفتار تحسین برانگیز وینگر جوان آبی

قلی‌زاده از مردم عذرخواهی کرد

اسماعیل قلی‌زاده یکی از بازیکنان استقلال در تیم امید ایران بود که در بازی‌های مقدماتی امید ایران در بازی‌های آسیایی حضور یافت. البته قلی‌زاده به همراه دو بازیکن دیگر استقلال (رزاقی‌نیا و سحرخیزان) بازی اول تیم امید مقابل امارات را از دست دادند و نتوانستند در آن بازی حضور یابند اما قلی‌زاده به همراه ۳ استقلالی دیگر در دو بازی مقابل چین و کره‌شمالی حضور داشتند که در نهایت نتیجه عملکرد آنها به همراه دیگر بازیکنان منجر به صعود ایران به مرحله بعد نشد. با این حال قلی‌زاده که در ترکیب تیم امید تلاش بسیاری از خود به خرج داد و یکی از بازیکنان شایسته تیم امید بود بعد از حذف و ناکامی تیم امید از مردم عذرخواهی کرد تا نشان دهد از یک فروتنی خاص بهره می‌برد و در چنین مواقعی به جای آنکه خودش را از مهلکه دور نگه دارد و مسئولیت را به گردن دیگران بیندازد اما زبان عذرخواهی هم دارد و می‌داند که در برابر مردم چه مسئولیتی باید داشته باشد. چنین رفتاری از سوی برخی ارگان در فدراسیون فوتبال انتظار است اما ظاهراً برخی فراموش کرده‌اند که چطور برخورد کنند.

خبر ایران ورزشی تأیید شد

ملی‌پوشان از دوشنبه در تمرینات

همان طور که پیش‌تر این رسانه نوشته بود سهراب بختیاری‌زاده برای جلوگیری از مصدومیت و کاهش بار روانی ناشی از حذف تیم امید به بازیکنان امید استقلال که همراه تیم امید ایران در مسابقات بازی‌های آسیایی حضور داشتند، استراحت داد. این استراحت تا دوشنبه خواهد بود و بعد از آن سرمربی استقلال انتظار دارد این بازیکنان در تمرین حاضر شوند. بختیاری‌زاده از بازیکنان امید استقلال خواسته بدون توجه به اینکه چه نتایجی در ناکوبای ژاپن رقم خورد در تمرینات استقلال حضور داشته باشند و با دیگر بازیکنان تمرین کنند. لازم به ذکر است که سحرخیزان در بازی با کره شمالی فیکس بود. رزاقی‌نیا نیز در ترکیب اصلی قرار داشت که حوالی دقیقه ۷۰ از زمین بیرون رفت و قلی‌زاده نیز حوالی دقیقه ۵۰ وارد میدان شد تا شاید نتیجه را عوض کند که این مهم رخ نداد. به هرحال استقلال به این ۳ بازیکن که در ترکیب آبی‌ها عمیقاً بازیکنان تأثیرگذاری هستند نیاز مبرم دارد و سهراب بختیاری‌زاده تلاش خواهد کرد تا این ۳ بازیکن را در بهترین شرایط روحی و روانی وارد چرخه مسابقات آتی کند. استقلال با تراکتور بازی دارد و قراردادن این بازیکنان در وضعیت مطلوب روحی و روانی می‌تواند بسیار مهم و اثربخش باشد.

۱۰ درصد ورزشگاه متعلق به آبی‌ها است

باشگاه استقلال

در تدارک اعزام هوادار به تبریز

باشگاه استقلال در تلاش است همه اقدامات لازم برای کسب نتیجه در بازی مهم ۱۶ مهرماه در تبریز را انجام دهد تا شانس استقلال برای کسب پیروزی در این بازی افزایش یابد. در این خصوص شنیده می‌شود که باشگاه استقلال به دنبال اعزام هوادار به شهر تبریز است تا این تیم در جریان بازی با تراکتور بدون هوادار نباشد.

طبق قانون ۱۰ درصد از فضای ورزشگاه شهر تبریز در اختیار استقلال خوهد بود و میزبان این بازی باید در زمینه اسکان هواداران استقلال همه همکاری لازم را با باشگاه استقلال انجام دهد چون در زمان میزبانی از تراکتور نیز همواره ۱۰ درصد از فضای ورزشگاه در اختیار این تیم و هواداران تبریزی بوده است.

دعوت نشدن به تیم ملی آل‌بانی تأثیر نداشت

آسانی با روحیه

به تمرینات استقلال بازگشت

باسر آسانی به تمرینات استقلال بازگشته و مهم‌ترین موضوع درباره وضعیت وینگر آل‌بانیایی استقلال این است که با روحیه مطلوب به تمرینات استقلال بازگشت.

آسانی بدون توجه به حذف از تیم ملی آل‌بانی با روحیه بسیار بالا در تمرینات استقلال شرکت کرده است. آسانی قبل از حضور در اولین تمرین آبی‌ها با سهراب بختیاری‌زاده، نیز گفت‌وگو کرد و سرمربی استقلال از اینکه آسانی طبق قرار قبلی و سر موقع به تمرینات بازگشته از او تشکر کرد و به آسانی گفت که باید با قدرت تمرین کند چون استقلال یک ماه بسیار سخت را در پیش دارد و بازی‌های متعددی پیش روی آبی‌ها است.

سرمربی تیم ملی در حصار نام‌های تکراری و قدیمی چرا آقاسی وفلاح در تیم ملی فیکس بازی نمی‌کنند؟

با ازبکستان نتوانست مسلط باشد و مطمئن ظاهر شود.

این موضوع ارتباط دارد به خواسته‌ها و القائات سرمربی و ظاهراً میان آنچه سهراب بختیاری‌زاده در استقلال از فلاح می‌خواهد و آنچه قلعه‌نویی در تیم ملی از این بازیکن مطالبه کرده تفاوت‌های آشکاری وجود دارد.

به هرحال در آن بازی یک‌نیمه بیشتر فرصت به فلاح نرسید و خلیل‌زاده در نیمه دوم کنار

در جریان بازی ایران مقابل ازبکستان سامان فلاح در کنار علی نعمتی در ترکیب اصلی قرار داشت. عملکرد فلاح اما در ۴۵ دقیقه نخست این بازی به حدی نامطمئن بود که قلعه‌نویی تصمیم به تعویض او گرفت. فلاح اما در ترکیب استقلال یکی از ارکان اصلی گل نخوردن این تیم است و مشخص نیست که قلعه‌نویی چه درخواست‌های فنی و مأموریت‌هایی به این بازیکن داده که در ۴۵ دقیقه نیمه اول بازی

نعمتی به میدان رفت اما این احتمال وجود دارد که بار دیگر قلعه نویی برای رسیدن به یک هارمونی مطلوب در خط دفاع به یکی دیگر از گزینه‌های استقلالی تیمش تکیه کند.

هیچ بعید نیست در بازی با روسیه از عارف آقاسی نیز استفاده شود.

بازیکنی که در بازی با ازبکستان یک دقیقه هم فرصت بازی پیدا نکرد و نتوانست در میدان حاضر شود. اما فارغ از اینکه آقاسی بازی می‌کند یا فلاح نیمکت‌نشین

می‌شود، سؤالی که قلعه‌نویی باید به آن پاسخ دهد این است که چرا همزمان از زوج آقاسی و فلاح استفاده نمی‌کند؟

این دو بازیکن در استقلال به‌شدت هماهنگ هستند و صالح حمدانی نیز که مدافع راست تیم ملی محسوب می‌شود هماهنگی قابل توجهی با این بازیکنان دارد. وقتی زوج فلاح و آقاسی در استقلال جواب داده و عملکرد مطلوبی داشته‌اند، چرا از این دو استفاده نشود؟

ایران ورزشی

نیمکت‌های بی‌ایده

به سرعت غافلگیر می‌شوند. این ضعف فنی در رده‌های مختلف به وضوح دیده می‌شود. تیم امید ایران مقابل کره شمالی نه به شکست می‌دهد، تیم ملی بزرگسالان از ازبکستان شکست می‌خورد و در رقابت‌های آسیایی، دیگر حتی مقابل تیم‌های درجه دو قاره هم تضمینی برای پیروزی وجود ندارد.

این چرخه معیوب را می‌توان در بازی‌های تیم‌های ملی و باشگاهی ایران دید. مربیانی که روی نیمکت می‌نشینند، اغلب فاقد خلاقیت تاکتیکی، توانایی تحلیل حریف و تطبیق با شرایط مسابقه هستند. تیم‌ها با یک سبک ثابت و قابل پیش‌بینی بازی می‌کنند و در مواجهه با حریفان سازمان‌یافته،

دوره‌های پرولایسنس در ایران گاهی در بازه‌های زمانی کوتاه و با حداقل الزامات برگزار می‌شود. نه خبری از کارآموزی مستمر است، نه نظارت دقیق بر کیفیت آموزش و نه آزمون‌های سختگیرانه. مدرک داده می‌شود و مربی راهی نیمکت می‌شود؛ بدون آنکه دانش و مهارت لازم را کسب کرده باشد. نتیجه

- صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
- مجری: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
- رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جباری انصاری
- مدیرعامل و مدیر مسئول: علی متقیان
- سردبیر ارشد مؤسسه: هادی خسرو شاهین
- سردبیر ایران ورزشی: علی جواد
- تلفن: ۰۲۱ ۸۸۵۰۴۱۳۳ • فکس: ۰۲۱ ۸۴۷۱۱۷۳
- چاپ: چاپخانه مؤسسه جام جم
- سامان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ • ۰۲۱ ۸۸۵۰۴۱۳۰
- امور ترکیب: ۰۲۱ ۸۸۷۴۸۸۰۰ • ۰۲۱ ۸۸۵۱۹۵۴
- نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
- صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵

وقتی مدرک مربیگری از دانش فنی جلومی‌زند

پرولایسنس یا مجوز اداری؟

شبیه دریافت یک مجوز اداری است. مربی وارد دوره می‌شود، چند کلاس را پشت‌سر می‌گذارد، در آزمون‌ها شرکت می‌کند و در نهایت با مدرکی بیرون می‌آید که قرار است نشانه صلاحیت حرفه‌ای او باشد اما سؤال اصلی اینجاست که آیا این مدرک واقعاً نشان می‌دهد که مربی توانایی طراحی تمرین، تحلیل مسابقه، مدیریت رختکن، توسعه بازیکن و ساختن یک تیم رقابتی را دارد؟ پرولایسنس، در تعریف حرفه‌ای خود، نباید صرفاً نشانه عبور از چند کلاس و آزمون باشد. مربی‌ای که چنین مدرکی می‌گیرد، باید بتواند به پرسش‌های بنیادین درباره تئیمش پاسخ دهد که هنگام مالکیت توپ به دنبال چه الگویی است؟ پس از از دست دادن توپ چگونه واکنش نشان می‌دهد؟ تیم از کدام مناطق زمین حمله می‌کند؟ در چه شرایطی پرس می‌کند و چگونه از پرس حریف خارج می‌شود؟

این پرسش‌ها فقط نظری نیستند. مربی باید بتواند ایده‌هایش را به تمرین تبدیل کند. نتیجه تمرین را در مسابقه بسنجد و در صورت نیاز، مسیر کار را تغییر دهد. تحلیل ویدیویی، شناخت ویژگی‌های بازیکنان، آمادگی جسمانی، مدیریت رختکن، ارتباط مؤثر و تصمیم‌گیری در جریان مسابقه نیز بخشی از همان مسئولیت حرفه‌ای است.

در چنین چهارچوبی، دریافت مدرک به‌خودی‌خود تضمین نمی‌کند که فرد مربی موفق خواهد شد؛ همان‌طور که نداشتن سابقه بازی در بالاترین سطح نیز لزوماً مانع موفقیت نیست. تجربه بازی می‌تواند سرمایه‌ای ارزشمند باشد، اما با توانایی طراحی تمرین، انتقال مفهوم، تحلیل مسابقه و رهبری گروه یکسان نیست. مربیگری حرفه‌ای مهارتی چندوجهی است که باید آموخته، تمرین و ارزیابی شود. مشکل زمانی آغاز می‌شود که مدرک به هدف اصلی تبدیل شود و یادگیری در حاشیه قرار گیرد. اگر شرکت‌کننده بیش از آنکه برای آموختن و

شبیه دریافت یک مجوز اداری است. مربی وارد دوره می‌شود، چند کلاس را پشت‌سر می‌گذارد، در آزمون‌ها شرکت می‌کند و در نهایت با مدرکی بیرون می‌آید که قرار است نشانه صلاحیت حرفه‌ای او باشد اما سؤال اصلی اینجاست که آیا این مدرک واقعاً نشان می‌دهد که مربی توانایی طراحی تمرین، تحلیل مسابقه، مدیریت رختکن، توسعه بازیکن و ساختن یک تیم رقابتی را دارد؟ پرولایسنس، در تعریف حرفه‌ای خود، نباید صرفاً نشانه عبور از چند کلاس و آزمون باشد. مربی‌ای که چنین مدرکی می‌گیرد، باید بتواند به پرسش‌های بنیادین درباره تئیمش پاسخ دهد که هنگام مالکیت توپ به دنبال چه الگویی است؟ پس از از دست دادن توپ چگونه واکنش نشان می‌دهد؟ تیم از کدام مناطق زمین حمله می‌کند؟ در چه شرایطی پرس می‌کند و چگونه از پرس حریف خارج می‌شود؟

این پرسش‌ها فقط نظری نیستند. مربی باید بتواند ایده‌هایش را به تمرین تبدیل کند. نتیجه تمرین را در مسابقه بسنجد و در صورت نیاز، مسیر کار را تغییر دهد. تحلیل ویدیویی، شناخت ویژگی‌های بازیکنان، آمادگی جسمانی، مدیریت رختکن، ارتباط مؤثر و تصمیم‌گیری در جریان مسابقه نیز بخشی از همان مسئولیت حرفه‌ای است.

در چنین چهارچوبی، دریافت مدرک به‌خودی‌خود تضمین نمی‌کند که فرد مربی موفق خواهد شد؛ همان‌طور که نداشتن سابقه بازی در بالاترین سطح نیز لزوماً مانع موفقیت نیست. تجربه بازی می‌تواند سرمایه‌ای ارزشمند باشد، اما با توانایی طراحی تمرین، انتقال مفهوم، تحلیل مسابقه و رهبری گروه یکسان نیست. مربیگری حرفه‌ای مهارتی چندوجهی است که باید آموخته، تمرین و ارزیابی شود. مشکل زمانی آغاز می‌شود که مدرک به هدف اصلی تبدیل شود و یادگیری در حاشیه قرار گیرد. اگر شرکت‌کننده بیش از آنکه برای آموختن و

مربیگری، فراتر از تجربه بازی

در فوتبال، تجربه بازی می‌تواند به مربی در درک فشار مسابقه، ارتباط با بازیکنان و شناخت فضای رختکن کمک کند. اما این تجربه به تنهایی روش تمرین‌دادن یا تحلیل تاکتیکی را آموزش نمی‌دهد. همان‌گونه که یک بازیکن بزرگ الزاماً مربی بزرگی نمی‌شود، سابقه بازی محدود نیز مانعی قطعی برای تبدیل شدن به مربی موفق نیست. مربی باید بتواند دانش فنی را به زبان قابل فهم برای بازیکن منتقل کند و تمرینی بسازد که هدف مشخصی داشته باشد. او باید با نیازهای جسمانی و روانی بازیکنان آشنا باشد، شرایط تیم را مدیریت کند و در کنار برنامه ریزی، قدرت سازگاری با واقعیت‌های مسابقه را داشته باشد. گاهی تصمیم درباره زمان تفریح، تغییر شکل تیم یا آرام کردن فضای رختکن به اندازه انتخاب ترکیب اولیه اهمیت دارد.

این مجموعه مهارت‌ها نشان می‌دهد که مربیگری را نمی‌توان فقط با شهرت، سابقه حضور در لیگ یا آشنایی با چهره‌های فوتبالی سنجید. مدرک آموزشی نیز زمانی ارزشمندند که بر توانایی‌های بالابتی‌کنند؛ نه آنکه صرفاً شرطی اداری برای حضور در یک جایگاه باشد.

بدون باخت در لیگ برتر ایران به عنوان مربی‌ای موفق شناخته می‌شود. در لیگ امارات مسیر متفاوتی را تجربه کرد. او در تیم البطاح امارات حضور داشت و در مقطعی به عنوان دومین مربی باثبات لیگ امارات معرفی شد. طبق گزارش‌ها، جدیدی حدود یک سال و چهار ماه روی تیمک البطاح حضور داشت و در رتبه دوم باثبات‌ترین مربیان لیگ امارات قرار گرفت. با این حال، این ثبات به نتیجه مطلوب منتهی نشد و در نهایت تیمک البطاح به دسته پایین تر سقوط کرد.

یحیی گل محمدی، یکی از موفق‌ترین مربیان سال‌های اخیر فوتبال ایران، در لیگ عراق با تیم دهوک روزهای سختی را

مسئله سرمربی تیم ملی نیست

بحث کیفیت مربیگری معمولاً زمانی برجسته می‌شود که تیم ملی برای انتخاب سرمربی با گزینه‌های محدود روبه‌رو است و بزرگ انتقاد برانگیز می‌شود اما پیوند میان کیفیت دوره‌های مربیگری و نتایج فوتبال، مستقیم و فوری نیست. انتخاب سرمربی به عوامل متعددی مانند تجربه، توانایی ارتباطی، شناخت بازیکنان، شرایط مدیریتی و امکانات در دسترس وابسته است. هیچ مدرکی به تنهایی تضمین‌کننده موفقیت نیست و نبود گزینه مناسب را نمی‌توان فقط به یک دوره آموزشی نسبت داد. با این حال، نظام تربیت مربی بخشی مهم از زنجیره‌ای است که در نهایت به کیفیت کار فنی در تیم‌های باشگاهی و ملی می‌رسد. اگر تعداد مربیان آموزش دیده و ارزیابی شده افزایش یابد، اما کیفیت این آموزش محل تردید باشد، فوتبال ممکن است با فراوانی عنوان‌ها و کمیود تربیت مربی بخشی مهم از زنجیره‌ای است که در نهایت به کیفیت کار فنی در تیم‌های باشگاهی و ملی می‌رسد. اگر تعداد مربیان آموزش دیده و ارزیابی شده افزایش یابد، اما کیفیت این آموزش محل تردید باشد، فوتبال ممکن است با فراوانی عنوان‌ها و کمیود تربیت مربی بخشی مهم از زنجیره‌ای است که در نهایت به کیفیت کار فنی در تیم‌های باشگاهی و ملی می‌رسد. اگر تعداد مربیان آموزش دیده و ارزیابی شده افزایش یابد، اما کیفیت این آموزش محل تردید باشد، فوتبال ممکن است با فراوانی عنوان‌ها و کمیود

از سقوط مجیدی تا نجات منصوریان

در سال‌های اخیر، حضور مربیان ایرانی در لیگ‌های سطح بالای منطقه به آرزوی سخت برای سنجش توان فنی آنها تبدیل شده است. برخلاف تصور رایج که هدایت تیم‌های عربی را فرصتی برای درخشش می‌داند، کارنامه این مربیان در لیگ‌های امارات و عراق نشان می‌دهد که «برند» مربیگری ایرانی در خارج از مرزها با چالش‌های جدی روبه‌رو است. فرهاد مجیدی، سرمربی پیشین استقلال که با قهرمانی

درخشان: هنوز با تاکتیک‌های دهه ۷۰ و ۸۰ کار می‌کنیم

فوتبال مدرن نیاز به فلسفه دارد

حמיד درخشان معتقد است مشکلات فنی فوتبال ایران را نمی‌توان تنها به یک مسابقه، یک اردو یا کمیود زمان حضور تیم ملی نسبت داد و ریشه این وضعیت را باید در ساختار آموزش مربیان و نوع نگاه به فوتبال جست‌وجو کرد. او می‌گوید فوتبال ایران با وجود برخورداری از استعداد و ظرفیت انسانی، از نظر دانش فنی و تاکتیکی فاصله قابل توجهی با فوتبال روز دنیا دارد. درخشان درباره توانایی تیم ملی برای مقابله با حریفان قدرتمند می‌گوید: «اصلاً نباید تصور کنیم همه چیز اتفاقی است. وقتی بازی تیم‌های سطح اول را می‌بینی، تفاوت در کیفیت و برنامه‌ریزی کاملاً مشخص است. ما پتانسیل داریم، اما باید بپذیریم که از نظر سواد فنی در ضعف جدی هستیم. فوتبال ایران گرفتار فقر تاکتیکی شده و نمی‌توانیم به اندازه ظرفیت بازیکنان مان از آنها بازی بگیریم.»

این پیشکسوت فوتبال ایران بخش دیگری از مشکلات را متوجه فرآیند آموزش و صدور مدارک مربیگری می‌داند. او با انتقاد از برگزاری دوره‌های مربیگری می‌گوید: «اخیراً دوره‌های پرولایسنس برگزار کرده‌ام، اما تغییر در فوتبال با سطح مربیان لیگ برتر نمی‌بینیم. هنوز همان تاکتیک‌هایی که سال‌ها قبل استفاده می‌شد، تکرار می‌شود. سؤال اینجاست که چرا؟»

درخشان ادامه می‌دهد: «اگر قرار است مدرک مربیگری اعتبار واقعی داشته باشد، باید برای دریافت آن سختگیری شود. وقتی عبور از این مراحل برای افراد مختلف بیش از اندازه آسان باشد، طبیعی است که تفاوتی میان مربی‌ای که دانش و تجربه لازم را دارد و فردی که این شایستگی‌ها را ندارد، نباشد. نتیجه چنین رویکردی می‌تواند ورود مربیانی به سطح حرفه‌ای باشد که هنوز آمادگی لازم برای مدیریت تیم

حמיד درخشان معتقد است مشکلات فنی فوتبال ایران را نمی‌توان تنها به یک مسابقه، یک اردو یا کمیود زمان حضور تیم ملی نسبت داد و ریشه این وضعیت را باید در ساختار آموزش مربیان و نوع نگاه به فوتبال جست‌وجو کرد. او می‌گوید فوتبال ایران با وجود برخورداری از استعداد و ظرفیت انسانی، از نظر دانش فنی و تاکتیکی فاصله قابل توجهی با فوتبال روز دنیا دارد. درخشان درباره توانایی تیم ملی برای مقابله با حریفان قدرتمند می‌گوید: «اصلاً نباید تصور کنیم همه چیز اتفاقی است. وقتی بازی تیم‌های سطح اول را می‌بینی، تفاوت در کیفیت و برنامه‌ریزی کاملاً مشخص است. ما پتانسیل داریم، اما باید بپذیریم که از نظر سواد فنی در ضعف جدی هستیم. فوتبال ایران گرفتار فقر تاکتیکی شده و نمی‌توانیم به اندازه ظرفیت بازیکنان مان از آنها بازی بگیریم.»

این پیشکسوت فوتبال ایران بخش دیگری از مشکلات را متوجه فرآیند آموزش و صدور مدارک مربیگری می‌داند. او با انتقاد از برگزاری دوره‌های مربیگری می‌گوید: «اخیراً دوره‌های پرولایسنس برگزار کرده‌ام، اما تغییر در فوتبال با سطح مربیان لیگ برتر نمی‌بینیم. هنوز همان تاکتیک‌هایی که سال‌ها قبل استفاده می‌شد، تکرار می‌شود. سؤال اینجاست که چرا؟»

درخشان ادامه می‌دهد: «اگر قرار است مدرک مربیگری اعتبار واقعی داشته باشد، باید برای دریافت آن سختگیری شود. وقتی عبور از این مراحل برای افراد مختلف بیش از اندازه آسان باشد، طبیعی است که تفاوتی میان مربی‌ای که دانش و تجربه لازم را دارد و فردی که این شایستگی‌ها را ندارد، نباشد. نتیجه چنین رویکردی می‌تواند ورود مربیانی به سطح حرفه‌ای باشد که هنوز آمادگی لازم برای مدیریت تیم

کاروچیانو، خانه فوتبال ایتالیا

کارخانه‌ای که مربی نمی‌سازد، «مکتب» می‌سازد

کارم فوتبال ایتالیا، نام «کاروچیانو» فقط یک مکان نیست؛ یک اعتبار است. مرکز فنی فدرال ایتالیا که در حومه فلورانس قرار دارد، از سال ۱۹۵۸ به عنوان «خانه فوتبال ایتالیا» شناخته می‌شود و نه فقط محل تمرین تیم‌های ملی، بلکه دانشگاه مربیگری این کشور است. آنچه کاروچیانو را از بسیاری از مدارس مربیگری جهان متمایز می‌کند، نه فقط سختگیری در پذیرش، بلکه عمق و تداوم فرایند آموزشی آن است.

دوره پرولایسنس در کاروچیانو یک سال کامل طول می‌کشد؛ از سپتامبر تا ژوئن. این دوره شامل حدود ۱۴۴ ساعت آموزش تئوری و عملی است که ۱۲۰ ساعت آن به صورت حضوری در کلاس‌ها و زمین‌های کاروچیانو برگزار می‌شود. اما نکته کلیدی، فراتر از ساعت‌های کلاسی است: کارآموزی در باشگاه‌های بزرگ.

شرکت‌کنندگان در طول دوره، استازهای متعددی در باشگاه‌های مطرح ایتالیا و خارج از آن می‌گذرانند. در دوره اخیر، این استازها شامل گومو، میلان، کالیاری، جنوا و حتی راسینگ سانتاندر اسپانیا بوده است. مربیان جوان در این استازها نه فقط تماشاگر، بلکه بخشی از کار فنی موقت می‌شوند و از نزدیک با روش‌های کاری مربیان بزرگ آشنایی پیدا می‌کنند. فهرست فارغ‌التحصیلان کاروچیانو، فهرست افتخارات فوتبال ایتالیا و حتی جهان است. جوانانی نرپاوتونی، فابیو کاپلو، آریگو ساکی، کارلو آنچلوتی، مارچلو لیپی، آنتونیو کونته و ماسیمیلیانو آلگری، همگی از کلاس‌های کاروچیانو بیرون

کارخانه مربی‌سازی آلمان از نگاه وحید هاشمیان

دوره‌ای که ۱۵ ماه طول می‌کشد

وقتی سال‌ها در فوتبال آلمان بازی می‌کنید، فقط فوتبال بازی نمی‌کنید؛ در کنار تجربه حضور در زمین، با یک سیستم حرفه‌ای و ساختارمند نیز زندگی می‌کنید. برای من، ۱۱ سال حضور در فوتبال آلمان بخش مهمی از مسیری بود که بعدها در مربیگری طی کردم. این تجربه به من یاد داد که مربیگری فقط گرفتن مدرک نیست، بلکه نتیجه سال‌ها آموزش، تجربه و شناخت سیستم است. من از سال ۲۰۰۸ وارد مسیر دوره‌های مربیگری شدم و در سال‌های ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۸ مدرک A اروپا را گرفتم. سپس در سال ۲۰۱۵ وارد دوره پرولایسنس شدم؛ دوره‌ای که از سخت‌ترین مراحل آموزش مربیگری است. یکی از نکات جالب آن دوره، حضور مربیانی بود که بعدها هر کدام در فوتبال آلمان به جایگاه‌های مهمی رسیدند. مربیانی مثل تورستن فینک، مارکوز زه و دیگر چهره‌هایی که آن زمان هم‌دوره من بودند، در همان کلاس‌ها کنار هم قرار داشتیم و مسیر مشابهی را طی می‌کردیم. ساختار انتخاب نیز بسیار متفاوت است. متقاضیان پس از احراز شرایط، مدارک خود را در فدراسیون فوتبال آلمان ارسال می‌کنند. در مرحله انتخاب، حدود ۶۲ نفر برای آزمون دعوت می‌شوند و در نهایت تنها ۲۴ نفر به عنوان

نفرات منتخب وارد دوره می‌شوند. دوره نیز بسته به ساختار آن، حدود ۱۱ تا ۱۵ ماه طول می‌کشد. این دوره شامل طراحی و اجرای جلسه تمرینی، تحلیل ویدئویی مسابقه، ارائه نقشه بازی، توضیح درباره واکنش به موقعیت‌های مختلف و بررسی پیشرفت بازیکنان باشد. همچنین، لازم است کار مربی در موقعیت واقعی و در طول زمان سنجیده شود؛ نه فقط در تمرین. مربی باید در یک فصل معادل توانایی ساختن و اداره کردن آن در یک فصل کامل نیست. در کنار آزمون اولیه، آموزش مستمر نیز اهمیت دارد. فوتبال پیوسته تغییر می‌کند و دانش مربیگری نمی‌تواند به مدرکی که سال‌ها پیش دریافت شده محدود بماند. بازآموزی، گفت‌وگوهای فنی، دسترسی به تحلیل و تبادل تجربه با مربیان دیگر، بخشی از حفظ استاندارد حرفه‌ای است. مدرک، دانش و توانایی، انتخاب شده‌اند.

لیگ‌های منطقه با چالش‌های تاکتیکی و مدیریتی متفاوتی روبه‌رو شوند. کارنامه مربیان ایرانی در لیگ‌های سطح بالای منطقه، تصویری متناقض ارائه می‌دهد. فرهاد مجیدی با سقوط و اخراج از امارات بازگشت و یحیی گل محمدی در آستانه اخراج از دهوک عراق قرار دارد. این تفاوت‌ها نشان می‌دهد که موفقیت در لیگ‌های خارجی نه تنها به توانایی فنی مربی، بلکه به عوامل مدیریتی، تطبیق پذیری تاکتیکی و شرایط باشگاهی بستگی دارد. عبار مربیان ایرانی در لیگ‌های سطح بالا، بیش از هر چیز، نیازمند بازنگری در مبانی فنی و مدیریتی فوتبال ایران است تا بتوانند در رقابت‌های منطقه‌ای حضوری پایدار و موفق داشته باشند.